

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— 'Ο Κρούπ, ο περίφημος κατασκευαστής πυροβόλων, είχε στην υπηρεσία του...31.000 εργάτες!

— Στά περίχωρα της Βοστώνης κυκλοφορούν ημερησίως...225 σιδερόδρομοι, με διαφορετική φυσικά κατεύθυνση, ο καθένας!

— Τό κυκλοφορούν σε περισσότερα αντίτυπα βιβλίο όλου του κόσμου, είναι τό «Υμνολόγιο» τού 'Αμερικανού μουσικού κ. Σάγγυ. Έδημοσιεύθη τό 1882, εκυκλοφόρησε δε, τόν ίδιο χρόνο τής εκδόσεώς του, σέ...9.337.000 αντίτυπα!

— Στο Παρίσι, μέχρι πρό όλίγων ετών, υπήρχε ειδική 'Αγορά... Βατραχών! Τούς κουβαλούσαν, μέσα σέ τρυπημένους άκούους, ανά 100. Οί βάτραχοι τής «α' ποιότητας» έπωλούντο από 15—17 τάλληρα οί έκάτο. Τούς μεταχειρίζοντο δε οί κηπουροί γιά νά κατατρώγουν τά βλάβερτα γιά τά φυτό έντομα.

— Σ' ένα ξενοδοχείο τών ιματινών λουτρών τής Σατατόγας, τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, πού ήκμαζε πρό πενήντα ετών, ήγοράζοντο καθημερινώς—καθώς αναφέρει ένας χρονογράφος τής έποχής—τά έξής τρόφιμα: 3500 λίτρα κρηατός νοπού, 500 λίτρα κρηατός άκατιομένου, όρνιθες βαρούς 1500 λίτρων, 600 λίτρα ψάρια, 500 λίτρα βούτυρο, 100 λίτρα τσάι, 250 λίτρα καφέ, 800 λίτρα ζάχαρης, 500 δωδεκάδες αυτών, 300 λίτρα γάλακτος, 70 λίτρα καϊμάκι, 10 παρέλια πατάτες και 8 βαρέλια άλλων λαχανικών. Φαντάζεσθε τί τρομερή πλεονεξία θα είχε τό ξενοδοχείο αυτό!...

— Τό καλύτερο και πρακτικότερο αντίδοτο έναντιον παντός είδους δηλητηρίου, είναι...τό κοινό λάδι, 25 δράμινα λαδιού άρκουόν γιά νά προλάβουν τά ίσχυτελέματα όποιουδήποτε δηλητηρίου!

— 'Ο αριθμός τών άστρων πού μπορούμε νά παρατηρήσουμε σ' όλο τό στερέωμα μέ γυμνο μάτι, ύπολογίζεται σέ 6000. Μέ τήν βοήθεια όμως ενός κοινού τηλεσκοπίου, ο αριθμός αυτός δεκαπλασιάζεται, μέ τηλεσκόπιο δε τελευταίου συστήματος μπορούμε νά δούμε μέχρι... 25.000.000 άστρων! Κι όμως ο τεράστιος αυτός αριθμός δέν είναι παρα ένα κόκκος άμμου μέσ στό έξανεσ τού σύμπαντος...

— Ουδέν τό καινόν υπό τόν ήλιον!

—'Η απαγόρευσις τών οίνολινεματωδών ποτών στην 'Αμερική, δέν πρέπει νά θεωρηθή ως κάτι νέον και πρωτότυπον. 'Ηδη, από τό 1882, ή βασίλισσα τής Μαδαγασκάρης είχε προβεί στην ίδια απαγόρευση, μέ τήν έξής δήλωσι: «Δέν μου επιτρέπεται νά εισαράξω φόρους από κανένα πράγμα πού έξεντελίζει και έξαχειώνει τόν λαό μου!».

— Πολλοί προσπάθησαν ν' άποδώσουν γραπτώς τό...κελάδημα τού άηδονιού, περισσότερον όμως άπ'όλους έπέτυχεν ο Ρερμανός Μπαστίαν. 'Ιδού ένα... άπόσπασμα τής άποδώσεώς του:

«Τιού, τιού, τιού, τιού
Σπειτιού, τοκοία
Τ'ιο, τίο, τίο, τίο, τίο
Κουοτιο, κουοτιο.
Τοκού, τοκούο, τοκούο
Τοί—ί, τοί—ί, τοί—ί, τοί—ί
Κοούροο, τιον, τοκούα, πιπιτικούους! ♪!»

— 'Ο άνθρωπος περπατεί συνήθως μέ ταχύτητα τριών μιλίων τήν ώρα. Τό άλογο μέ ταχύτητα έξη μιλίων. 'Η άτκιμηχανή τού σιδηροδρόμου μέ 40 μιλίων.

— 'Η μεταξύ τής 'Αγγλιας και Γαλλίας διάρως τού Ντόβερ, είναι...300 πόδας κάτω από τήν επιφανεία τής γής!

— 'Ο μεταξύ Γερμανίας και 'Ιταλίας υιόγειος σιδηροδρόμος τού Γκοτταρ, έχει μήκος 9 1/2 μιλίων, έκστισε περί τό έναμιση δισεκατομύριον σμερνιόν δραχμών, και ήρειάσθησαν 10 χρόνια γιά νά κατασκευασθή και 5000 τόννοι δυναμιτίδος γιά νά διατηρηθή τό βουνό!

— Κι' ένα περίεργο φαινόμενο: 'Ο βόμβος τόν όποιον άκούμε όταν χώσουμε τό δάχτυλο στό άφτί μας, προφρχεται από τί νομίζετε; 'Από τήν κυκλοφορία τού αίματος πού μεταδίδεται ήχητικώς στην άκρη τού δακτύλου!...

~~~~~
σαν άλλες Σερξες, στην κορυφή ενός λόφου, έξτός τού άγώνος, και έδινε εύκολως διαταγές χωρίς νά τόν μέλη άν κάθε διαταγή τού έστιχιζε τό ύάναον σέ έκαιοντάδες όμοσθνης του. Κατά τίς 6 μ. μ. ο β μάραδισμός έλαψε έντελώς. "Όλα τά φρούρια είχαν γαρμισθεί, 400 Αιγυπτιακά πυροβόλα ήταν κατεστραμένα 2000 Αιγύπτιοι σκοτωμένοι.

'Ο 'Αραμλής έμάζεψε τότε τά λείψανα τού στρατού του και έγκατέλειψε τήν 'Αλεξάνδρεια, άνολουθόμενος από πολλούς ύθαγενείς. Τήν άλλη μέρα, τό πολεμικόν σκάφος «'Ελλάς» άπιβίβασε στην πόλι άγμα 120 'Ελλήνων ναυτών, οί όποιοι ένωθέντες μέ τό 'Αγγλικόν άγμα κατέλαβαν τά προξενία, έσβυσαν τίς πυρκαγιές και άπεκατέστησαν τήν τάξι. 'Αποβατικόν στρατεύμα 35.000 άγγλων, υπό τόν στρατηγόν Ούέλσελει, έπροχώρησε μέχρι τού Τέλ-έλ-Κιμπιρ κατετο πωσε τόν 'Αραμλή και τόν συνέλαβε οίχημάλωτο. Τό Στρατοδικείο τόν κατέδικασε εις θάνατον άλλ' άμέσως μετά τήν άνάγνωσι τής άποφάσεως, έδιαβάσθη Κεδριβικόν διάταγμα μετατοπής τής ποινής σέ ισόβιο έξορία. 'Ο 'Αραμλής ώδηγήθη στη νήσο Κεϋλάν όπου έζησε πολλά έτη ματαρόμενος τούς 'Αγγλους και παρηγορούμενος μέ τή σκέψη ότι τά ίδια έπαθε και... ο Μέγας Ναπολέων!

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΧΤΗΣ

Μία φορά κ' έναν καιρό ήτανε σ' ένα χωριό ένας χαρτοπαίχτης. 'Από μικρό παιδί έπαιζε τά χαρτιά. 'Ηθελε καιρώς και παντρεύτηκε, έκαμε και παιδιά, μά τά χαρτιά δέν τάπαυε.

'Ενα βράδυ, μέ τό σοφόρο, γύριζε σπίτι του από τόν καφενέ, ήτανε σαββατόβραδο κ' είχε παίξιμένη όλη τή δουλειή τής ρδομαϊδός. Περπατούσε συλλογισμένος, μέ σκυμμένο τό κεφαλι. Τί διάβολο—δξ' από 'δώ μέσα—νά πη στη γυναίκα του και στα παιδιά του, πού τόν άχαρτερούσαν νά τούς πη τίποτε νά φάνε.

'Αξαφνα τόν σταματάει ένας άνθρωπος. Καλησπέρα, τού λέει. —Καλώς τόν πατριώτη—Μου κάνεις μιιά χάρι;—'Α μπρω, μετά χαράς μου. Σε περικαλώ νά μέ παρησ άπόψε σπίτι σου, νά φάω και νά κοιμηθώ, γιατί είμαι ξένος.—'Ελα πάμε.

Μπροστά ό χαρτοπαίχτης άπ'όπισο ο ξένος, τραβήξανε γιά τό σπίτι. 'Αμα φτάσανε άπ' έξω από τήν πόρτα, γυρίζει ο χαρτοπαίχτης και τί νά ιδη; Κοντά στον ξένον άλλους δώδεκα. Σκύφτει σ'αυτί τού ξένου και τού λέει—'Ποιοί 'νε τούτοι;—Μή σέ μέλει, είναι δικοί μου άνθρωποι, τού ελεπε ο ξένος.

—Καλά, ελεπε μέσα του χαμογέλωνας ο χαρτοπαίχτης, δε μέ μέλει, νά νά ιδούμε τί θα μαυροσάει.

Βλέποντας ή γυναίκα τού χαρτοπαίχτη νά μπουινε τόσοι νοματιζοι, τάχασε τί νά τούς βάλη νά φάνε, παναγία μου, πού δέν είχε τίποτ' άλλο από μισό καρβέλι ψωμί άπάνω στό ράφι!

—'Εγνοια σου, κυρά, τής ελεπε ο ξένος, σά νά κατάλαβε τή συλλογή τής, έννοια σου και μάς φτάνει τό μισοκάβρελο. Καθήστε νά φάμε.

Βίλανε τό σοφρά χάμου και καθήσανε γύρω οί ξένοι κ' οί άνθρωποι τού σπιτιού και χωρέσανε όλοι τους χωρίς ν' άκουμπή ο ένας στον άλλο. 'Υστερα πήρε ο ξένος τό μισοκάβρελο, τό εϋλόγησε, τώκοψε και τό μοίρασε. Φάγανε όλοι τους και χορτάσανε και περίσσεψε κάμποσο ψωμί.

... Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ ...

'Η Γαλλίς ποιήτρια ΝΤΕΜΠΟΡΝΤ ΒΑΛΜΟΡ

'Ο χαρτοπαίχτης κ' ή γυναίκα του δέν έζωσαν τί νά πονε. Τούς φανότανε άπίστευτο, νά χοράσουν τόσοι νοματιζοι μέ μισό ψωμί.—Μωρή ποιός νάν' αυτός; ελεπε σ' αυτί τής γυναίκος του ο χαρτοπαίχτης.—Είμαι ο Χριστός, ελεπε ο ξένος, σάν νά κατάλαβε τ' ελεπε τ' άντρόγυνο.

'Αμέσως πέσανε και τόν προσυνηθασε. Οί δώδεκα σύντροφοί του ήτανε οί δαδεκα 'Αποστόλοι.

— Τώρα, πού έμαθες ποιός είμαι, ελεπε ο Χριστός, θελω νά σοϋ κάμω μιιά χάρι γιά τήν φιλοξενία πού μουκάμες. Λεγε τί θέλεις;—Νά κερδίσω πάντα στην πασέτα, ελεπε ο χαρτοπαίχτης.—Καλά θα κερδίξης ελεπε ο Χριστός κ' έγινε άφαντος μέ τούς 'Αποστόλους του.

Πράγματις από τότες ο χαρτοπαίχτης όλο κέρδιζε στην πασέτα. 'Απόχτησε βίος πολή, γίνηκε ο πρώτος οικοκύριος τού χωριού και όταν πέθανε, άφησε στα παιδιά του άμετρα σπείτα και χωράφια.

'Ετσι ο Χριστός έπλήρωσε τό μισό καρβέλι τό ψωμί. Και όσο αυτή ή πληρωμή δέν ήτανε τίποτε μπροστά στην άλλα, πού τού φίλαγε στον άλλον κόσμο. Γιατί τήν ώρα, πού βγήκε ή ψυχή τού χαρτοπαίχτη, ένας άγγελος, πού άχαρτερούσε κοντά στο πρσο; έβάλτο τόν σταμμενος από τό Χριστό, τήν πήρε νά τήν πάει στον Παράδεισο.

Στό δρόμο πού πήγαινε μέ τόν άγγελο, άπανταίνον τόν ο ξ α π ο ο δ ω και πήγαινε έναν άμαρτωλό στην κόλαση. Τόν είχε τόν κακομοίρη όπισθάγκωνα δεμένο και τόν έσπρωχνε και τόν έδερνε άλύπητα. 'Ο χαρτοπαίχτης συμπόνεσε τόν άτυχο άμαρτωλό και έκαμε νόημα τού ο ξ α π ο ο δ ω νά σταθη. 'Ο ο ξ α π ο ο δ ω έστάθηκε και ο χαρτοπαίχτης τού ελεπε.—Παίξουμαι τά χαρτιά!—Τί νά παίξουμε;—'Αν μέ κερδισης νά μου παίξεις τήν ψυχή, άν όμως σέ κερδίσω νά σοϋ πέρνω τον άμαρτωλό, πού πής στην κόλαση.

Τού ο ξ α π ο ο δ ω τόν άρεσε ή συμφωνία, δίχως άλλο θα κέρδιζε τό χαρτοπαίχτη και έτσι άντις γιά μιιά ψυχή θα πήγαινε δυο στον άφέντη του τον 'Εωσφορό. —Παίξουμε, ελεπε.

'Ο χαρτοπαίχτης έβγαλε τήν τράπουλα—γιατί είχε πεθάνει κρατώντας τήν—κι' όσο νά πη «άμη» κερδίζει τόν ο ξ α π ο ο δ ω και τού παίρνει τήν ψυχή τού άμαρτωλού. 'Ο ο ξ α π ο ο δ ω χοροπήδησε από τή λύσσα τόν σα δαιμονιόμενος κ' έχαθη.

'Ο χαρτοπαίχτης άντάμια μέ τον άγγελο και τόν άμαρτωλό, έφτασε άπ' όξω από τήν πόρτα τής Παράδεισος. 'Εκει ήτανε ο Χριστός. —Ποιός είναι τού λόγου του; ρώτησε.—Είνε φίλος μου, ελεπε ο χαρτοπαίχτης.

—Στήν Παράδεισο δε χορείε, ελεπε ο Χριστός μέ άυστηρότητα. 'Εγώ οένα νουαχα προσκάλεσα.

—Και γ'ω άφέντη μου Χριστέ, ελεπε ο χαρτοπαίχτης, τήν άφεντία σου μονάχα προσκάλεσα στό σπίτι μου, και μούφερες άλλους δώδεκα.

'Ο Χριστός έσυλλογίστηκε λίγο, είδε πως ο χαρτοπαίχτης είχε δίχη, χαμογέλασε και ελεπε: —'Ελα, περάστε κ' οί δύο μέσα.

'Ανεμος